

22) Første behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. (Maksimalt bindingsperioder ved udbud af teleterminaludstyr, ophævelse af regler om småforbrugerabonnement og ændring af regler vedrørende frit operatørvalg).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 27/4 2005).

23) Første behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 27/4 2005).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene**Spørgetimen****Første næstformand (Svend Auken):**

Jeg giver først ordet til statsministeren, for at han kan give Folketinget sin indledende orientering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I sidste uge, den 1. maj, markerede vi 1-års-dagen for udvidelsen af EU med 10 lande i Central- og Østeuropa. Samtidig har vi i sidste uge og så sent som i går markeret 60-års-dagen for afslutningen af anden verdenskrig.

Jeg vil sige, at der går en lige linje mellem de to begivenheder. For Danmark blev afslutningen på anden verdenskrig starten på en rivende udvikling, der har gjort os til et af verdens rigeste samfund. Men for landene i Central- og Østeuropa blev det starten på en periode med undertrykkelse og ufrihed. EU's udvidelse den 1. maj 2004 markerede den endegyldige afslutning på Europas ufrivillige deling. Europa er nu samlet i EU. Der er tale om en på alle måder historisk udvikling.

Under mit besøg i de tre baltiske lande i sidste uge havde jeg lejlighed til at høre, hvordan udvidelsen blev oplevet i de tre lande, og der er ingen tvivl: Udvidelsen har været en stor succes, udviklingen i landene går stærkt, væksten er høj, mange almindelige mennesker oplever

fremgang i deres hverdag, og man mærker i høj grad en optimisme og en tro på fremtiden.

Danmark blev rost for sit bidrag til denne udvikling, at vi turde gå forrest og tale de østeuropæiske landes sag. Afslutningen af udvidelsesforhandlingerne i december 2002 under dansk formandskab var kulminationen på en mangeårig dansk indsats under skiftende regeringer. Danmark turde gå forrest, og det gav resultater.

Med udvidelsen har Danmark opnået et af de absolutte hovedmål i dansk udenrigspolitik i de senere år. Men derved står vi også med et stort ansvar for, at udvidelsen bliver en succes, og det er præcis det, der er baggrunden for den nye EU-traktat, vi skal stemme om den 27. september.

Formålet med den nye traktat er frem for alt at sikre, at EU fortsat kan levere løsninger på medlemslandenes fælles opgaver og problemer. Den nye traktat sikrer, at EU kan fungere ordentligt med 25 medlemslande. Det siger sig selv, at det er sværere at træffe beslutninger, når der sidder 25 om bordet, end når man kun er 15. EU risikerer ganske enkelt at køre fast, hvis vi ikke justerer spillereglerne.

Men der er også en række andre gode grunde til, at den nye traktat er en bedre traktat. For det første slår den nye traktat fast, hvad EU er, og hvad EU ikke er. Det står nu sort på hvidt, at medlemslandene er EU's omdrejningspunkt, og at landene naturligvis frit kan melde sig ud af samarbejdet. At EU ikke er ved at udvikle sig til superstat, siger vel næsten også sig selv, for hvorfor skulle lande, der igennem så mange år har kæmpet for at frigøre sig, pludselig ønske at blive del af en ny superstat?

For det andet får vi med den nye traktat en bedre beskrivelse af arbejdsdelingen mellem EU og medlemslandene. Det bliver mere klart, hvad EU skal tage sig af, og hvad medlemslandene skal tage sig af, og det bliver slået fast, at EU kun har de opgaver, som landene i fællesskab har besluttet at overlade til EU.

For det tredje giver den nye traktat os bedre mulighed for at bekæmpe international kriminalitet, terror og illegal indvandring.

For det fjerde vil den nye traktat styrke vores mulighed for i EU at føre en mere fælles udenrigspolitik. Vi får bedre mulighed for at tage et større globalt ansvar i samarbejde med og i konkurrencen med bl.a. USA og Kina.

Kl. 13.05

Endelig får vi for det femte med traktaten en mere åben og demokratisk beslutningsproces i